

НАЦИОНАЛЕН ВЕСТНИК

ТРАКИЯ

Брой 8 • год. ХСV • 24 април 2015 г. • цена 0,40 лв.

www.stdbg.org

**ХРАБЪР ВОЙН И
В ЛИТЕРАТУРАТА**

**Константин
Петканов**

На стр. 5

СТО БЪЛГАРСКИ УМОВЕ СРЕЩУ ГЕНОЦИДА НАД АРМЕНЦИТЕ

Сто най-известни дейци на културата и изкуството, а така и всепризнати общественици поискаха БЪЛГАРСКИЯТ ПАРЛАМЕНТ ДА ОСЪДИ И ПРИЗНАЕ ФАКТА ЗА ГЕНОЦИДА НАД АРМЕНЦИТЕ. По този повод в салона на Съюза на българските журналисти се състоя пресконференция, на която Иван Гранитски обясни, че подписката е представена в парламента, в Министерския съвет и Президентството, както и на всички парламентарни групи. И се надява, че парламентът ще излезе от унеса, летаргията и безразличието си и ще гласува в името на справедливостта и истината. Акад. Георги Марков осъди престъплението срещу човечеството, каквото представлява геноцидът над арменския народ, той напомни, че днешна Турция е скъсала с Кемал Ататюрк и възражда османските „златни векове“. Акад. Константин Косев определи колко е важно да се издигне протест срещу факта, че у нас официално не са заклеймени зверствата на османците, както срещу разправата с арменците, така и с тракийските бежанци. Но затова е необходима и солидарността на Европа. Всички изказващи подчертаха, че е позорно България да не е осъдила досега геноцида над арменците и очакват парламентът да приеме решение и държавата ни да се присъедини към достойните страни, признали факта на геноцида над арменците.

На пресконференция в Съюза на българските журналисти Красимир Премянов подкрепи справедливата кауза на арменците

отговорността ни към миналото, настоящето и бъдещето, което е характеристика на истинския патриотизъм. Той напомни, че тракийски-

те войводи, които са спасявали българите от изстребление, са издигнали лозунга „Не забравяйте, но не отмъщавайте!“.

Четете на стр. 6 за геноцида над арменците и за отношението на папа Франциск и реакцията на Турция.

ТРАКИЙЦИ СЕ ОБРЪЩАТ КЪМ ПАПА ФРАНЦИСК

На 18 април 2015 г. се състоя заседание на Централното ръководство на Съюза на тракийските дружества в България, на което бе решено да се подготви обръщение към папа Франциск във връзка с геноцида над тракийци по време на Османската империя. На заседанието бе направен преглед как протекоха проявите на Съюза от началото на годината до 15 април, сред които бе и Националното честване на Деня на Тракия - 26 март. Обсъден бе и ходът на подготовката за

съборите и другите инициативи на Съюза до края на годината. Членовете на Централното ръководство бяха информирани за приходите на Съюза до 15 септември. Те приеха решение да се организира национален ученически конкурс за есе и мултимедийна презентация на тема „Капитан Петко Войвода – живот, отдаден на свободата“; както и за награждаване на изявени дейци на тракийското движение и потомци на бежанци от Одринска и Беломорска Тракия.

ЕТО КАКВО НИ ПИШЕ Христина Делиева: „Повече от десет години чета вестник „Тракия“ и не съм се лишавала от нито един брой. Цена го много заради местените материали, които ме вълнуват като потомка на малоазийски и тракийски бежанци. Благодаря ви, че в бр. 4 от 27 февруари т. г. отделихте цяла страница за едно прекрасно събитие, в което изразявам чувствата си към моите пораснали ученици, стъпващи вече на шейсетата си година, които поех в ръцете и сърцето си в най-крехката им възраст - 7-годишни първокласници. Самосъзнавам, че това, което ми е текнало от сърцето петдесет години по-късно доизгражда съзнанието на „моите деца“ тогава и пробужда техния потенциал, съзидал се минута по минута. И най-важното: там, в Маджарово, тяхното щастливо детство се е преплътало с историческите им

да обича и да бъде обичана, съхранената ѝ душевност – качества, с които тя заслужи не само моят дълбок поклон, но и на читателите, с които споделих възторга си и заедно решихме да предложим тази заслужила учителка да бъде отличена и от нашия Съюз на тракийските дружества в България. Тя е пример, поука, вдъхновение...“

Такива писма ни радваха по Великден. За светлия празник председателят Красимир Премянов се обърна към тракийци с пожелание: „Нека великденските свещи осветяват душите и сърцата ни с пламъка на добротата и любовта. Нека си припомним, че трябва да носим човешчина в себе си.“

Затуй приемем за естествено доброто да се награжда с добри думи. Но писмото на Христина Делиева има и рекушет – подтикна към размисъл дали е достатъчно само това, което правят тракийските дружества с децата, за да се пренесе

Жива ли е паметта?

начални знания за трагедията на тракийските бежанци и техните деца през 1913 г. Почитта им към загиналите хиляди българи, към войводите – Димитър Маджаров и Руси Славов, говори за насаден патриотизъм и любов към родината. Изпитвам чувство на гордост, когато чета във вестника ви за подобни събития с ученици, където и да е в страната ни. Значи паметта живее и се предава от поколение на поколение! Радвам се, че „Бие Маджаровският училищен звънец“ намери най-точно си място, т.е. на страниците на вестник „Тракия“. Благодарим за добрите думи на Христина Делиева. Към тях ще добавим и мнението на Христина Стоева, дошло от Варна: „Много ме развълнува „Бие Маджаровският училищен звънец“. Това, че училището е в Маджарово, че и аз съм учителка по професия и че са публикувани снимките на първокласниците, които днес са пораснали с 50 години, ме накара да я препрочитам на други. Но най-много ме покори високият дух на учителката, способността ѝ да разказва увлекателно,

Тодор Корув

от поколение в поколение истината за погрома над тракийските българи и за тежката бежанска съдба. Техните усилия са похвални. Но... Ако в Маджарово, където „реката още мие кръвта“, децата са знаели (дори са чували разказите на оцелелите) и днес знаят за геноцида над тракийските българи, не е е така навсякъде в страната (повтарям: въпреки многото, което прави тракийската организация). Защото този страшен период от нашата история – геноцидът над тракийските българи, първият геноцид на XX век, почти не се изучава в българското училище, тези кървави страници от историята ни не са влезли в учебниците по история. Което най-малкото е позорно и обидно за народа ни.

Стефан Данаилов с „Аскеер“ за цялостен принос в театъра

Големият български актьор и педагог проф. Стефан Данаилов е тазгодишният лауреат на Голямата награда за цялостен принос към театралното изкуство „Аскеер“. Това обяви председателят на фондация „Академия

Аскеер“ Милен Миланов. Заедно с голямата награда станаха известни и номинациите в 10-те категории. на 24 май в театър „Българска армия“ ще се проведе 25-ата церемония по връчването на годишните награди за

постижения в театъра през изминалия сезон. Тогава ще бъде връчена и наградата и за цялостен принос в театъра. Както е известно, лауреатът Стефан Данаилов е син на известния тракийски деец Ламби Данаилов, който

дълги години ръководи тракийската организация и Тракийския научен институт.